

Lelkigyakorlat Pilisszentivánon

Az osztály első lelkigyakorlata a Margitszigeten kezdődött. 9 órakor találkoztunk a sziget bejáratánál és onnan besétáltunk egy tisztásra. A lelkigyakorlatot Serényi tanár úr tartotta, két segítője Áron és János, piarista öregdiákok, ők hárman voltak a leendő csoportok vezetői. Kísérőnk Mestyane tanár úr volt, aki biciklivel érkezett a szigetre. Az osztálytitkár három részre osztotta az osztályt aszerint, hogy ki kivel van jóban, és hogy hogyan tudnak ezek a csoportok bizalmasan beszélgetni.

Bemutakoztunk egymásnak az öregdiákokkal és Serényi tanár úrral. Ezután gitáros éneklés következett, az osztályból két tanuló vitt gitárt. A csoportbeosztás szerint szétváltunk, és megkezdődött az első beszélgetés. Mindenki egy hozzá közel álló személyre gondolt, majd elmondta, miért őrá gondolt, mik azok a jó tulajdonságai, amiket nagyon szeret benne. Ezután fél óra szünet következett, lehetett enni, focizni, frizbizni. A második beszélgetésen egy autót kellett rajzolni és a csoport tagjait az osztályban betöltött szerepük szerint a kocsikalkatrészeivel azonosítani. Mindenki megmutatta rajzát és megindokolta a döntéseit. Érdekes volt megtudni, hogy a többiek mit gondolnak rólad, mi a szereped az osztályban. Ezután kisieltünk a Margitszigetről, felszálltunk a 4-6-os villamosra, de még a megállóban elköszöntünk Mestyane tanár úrtól, mert ő biciklivel utazott Pilisszentivánra. A Nyugati pályaudvarnál átszálltunk a vonatunkra. A vonat csak Pilisvörösvárig közlekedett, onnan sétáltunk a pilisszentiváni szállásunkhoz. Ez egy 1 emeletes ház volt, az emeleten aludtunk, a földszinten volt a konyha és az alagsorban egy kis kápolna. A háznak volt kertje és udvarára is.

Mire felvittük a cuccainkat az emeletre, Mestyane tanár úr már ott is volt. Elmentünk ebédelni egy „kis görög étterembe”, ami inkább kocsmára hasonlított. A leves minestrone volt- zöldségleves és milánói keverékének tűnt-, a főétel pedig rántott hal. Az osztály többségének nem ízlett egyik sem, de mivel vacsoráig nem kaptunk enni, ezért mindenki evett valamennyit. Ezután elmentünk sétálni kb. 10 percet, közben Mestyane tanár úr elmondta, hogy miért fontos a napkollektor és miért éri meg azt venni.

Mikor hazaértünk, újabb beszélgetés következett, a következő kérdésekről volt szó: kik a példaképeink, mi lehetünk-e valakinek a példaképe és megvitattuk a példakép fogalmát is. A szünetben beszélgettünk, frizbiztunk, vagy a labdát rugdostuk az udvaron. Ezután következett a 4. kör, a téma egy történet volt, amit minden csoportnak a vezetője olvasott fel.

Felvettük a sportolásra hozott ruháinkat és elmentünk a helyi műfüves kispályára. Ott kihívtuk a pályán játszó gyerekeket, akik a helyi klubban fociznak és kb. velünk egy időségek lehetnek. A meccs elején 5+1 –en voltak pályán mindkét féltől, az ellenfél csapatnak csak

ennyi embere volt. A legjobb 6 emberünkkel kezdtünk, de mikor 10:1-re vezettünk, beálltak azok is, akik nem szoktak, sőt, nem is szeretnek focizni - ellenfelünk így is minden góljáért megszenvedett. A másik csapat ekkor azt kérte, hogy a létszám csak 3+1 legyen, így ők is tudnának cserélni. Mi ezt természetesen elfogadtuk. A meccs nagyon jó hangulatban telt: majdnem mindenki volt pályán, mindenki lelkesen szurkolt. A végeredményt nem tudjuk, de az biztos, hogy fölényesen győztünk.

Hazamentünk, majd a szállásunkon vacsoráztunk. Ezután közösen megnéztünk egy 2 órás amerikai filmet, ami csak az osztály egy részének tetszett, majd még egy fél órát beszélgettünk róla. Ezután ágyba bújtunk, aki beszélgetett, annak büntetésből fekvőznie kellett.

Másnap reggel a szálláson fogyasztottuk reggelinket, majd reggeli imával folytattuk a napot. Később közösen játszottunk egy reflexjátékot és elvonultunk a következő beszélgetésre. Ennek a témája szintén egy történet volt. A szünetben a szokásos dolgokat játszottuk, majd a beszélgetés előtt közösen torpedóztunk és bizalmi játékot játszottunk. A beszélgetésen a téma egy történet volt Jézusról. Csoporton belül is játszottunk még bizalmi játékokat.

Az utolsó körben mindenki ráírta a nevét egy lapra, amit továbbadott a mellette ülőnek. Ő írt róla egy-két jó tulajdonságot, felhajtotta, hogy ne lehessen látni és ő is továbbadta. Ezután következett a lelkigyakorlat záró imádsága, ahol mindenki elolvashatta a jó tulajdonságait. Mindenki elmondta, mi tetszett neki a legjobban a lelkigyakorlaton. Ezután kezdet fogtunk a lelkigyakorlat szervezőivel és résztvevőivel. Elsiettünk ebédelni, oda mentünk, ahová előző nap. Ez az ebéd már jobb volt, zellerkrémlevest és vadast ettünk.

Gyorsan kitakarítottuk a szállást, majd elbúcsúztunk Mestyanek tanár úrtól, aki hazafelé is biciklivel ment. Visszasétáltunk a vonathoz Pilisvörösvárra és felszálltunk rá. Az időt főleg beszélgetéssel töltöttük. Visszafelé már több gyerek hamarabb leszállt, mert a Nyugati messzebb lett volna otthonától. A többségünk a Nyugati pályaudvaron búcsúzott el egymástól. Így telt a 8. b osztály első lelkigyakorlata.

Svastits Áron, 8.b